

2.adventná nedeľa rok A, 4.12.2022

Pondelok Féria	5/12	Senné Z.Široká	6.00 13.00	+Milan Jusko +pohrebná na cintoríne
Utorok Féria, sv.Mikuláš	6/12	Senné	6.00	+Michal a Zuzana Dzvóníkoví
Streda sv. Ambróz, spomienka	7/12	Senné Palín	18.00 6.00	+Anna Hankoščáková,1.výr. za ľud farnosti
Štvrtok Nepoškvrnené počatie Panny Márie, slávnosť	8/12	Senné Palín Jastrabie	18.00 17.00 16.00	od17.00Večeradlo+Marta Šoltésová,1.výr. +zrod.Benická, Čarnoká, Ulbrichtová zdr.B.p.Barborka a Janík
Piatok Féria, sv.Ján Diego	9/12	Z.Široká Palín Jastrabie	17.00 17.30 18.00	od 16.00 sv.zmierenia Gr.kat. liturgia +Zuzana a Anna
Sobota Féria, P.Mária Loretánska	10/12	Senné	6.00	+Anna a Jozef Raškovskí
Nedeľa 3.adventná nedeľa rok A	11/12	Senné Jastrabie Palín	10.30 8.00 9.15	zdr.B.p. Ľubomír Andrejo +Mária Semanová, 1.výr. zdr.B.p.Imrich Benický, živ.jub.90r.

Oznamy:

- V stredu, v piatok a sobotu sú **zimné kántrové dni**. Závazný je iba jeden deň. Budeme v nich prosiť o príchod Kristovho kráľovstva do našich rodín, obnovu rodín i pokoj a spravodlivosť vo svete.
- Rorátne sv.omše budú cez týždeň o 6.00 bez spoločnej modlitby sv.ruženca pred sv. omšou.
- **prikázaný sviatok Nepoškvrnené počatie Panny Márie je v štvrtok 8.12.2022.**
- na budúcu nedeľu by mal prísť Mikuláš aj do kostola do Senného.

Milodary na kostol:

zvonček 27.11.2022: Senné 148.30, Jastrabie 68.60, Palín 34€.

zbierka sv.Alžbety:Jastrabie29.50. Na charitu: Senné 123€, Palín 40.50.

na kostol v Jastrabí:20€ bohuznámy,100€ rod.Ondová,50€ rod.Koval'ová.

Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 13/2022

Pápež František: posolstvo k Medzinárodnému dňu osôb so zdravotným postihnutím

Medzinárodný deň osôb so zdravotným postihnutím bol 3.decembra. Svätý Otec sa poďakoval Cirkvi v Taliansku za živú pozornosť, ktorú venuje ľuďom v rámci aktívnej a inkluzívnej pastorácie. „Podporovať uznanie dôstojnosti každého človeka je trvalou zodpovednosťou Cirkvi: je to misia neustálej blízkosti Ježiša Krista každému mužovi a každej žene, najmä tým krehkejším a zraniteľnejším.“ Ľudská osoba, «aj keď je zranená na myslí alebo vo svojich zmyslových a intelektuálnych schopnostiach, je plne ľudským subjektom s posvätnými a neodhateľnými právami vlastnými každému ľudskému stvoreniu». Ježišov pohľad nehy a milosrdenstva osobitne voči tým, ktorým vtedajší predstavitelia moci i dokonca i náboženské autority odmietali venovať pozornosť. „Preto zakaždým, keď kresťanské spoločenstvo premiňa ľahostajnosť na blízkosť a vylúčenie na spolupatričnosť, napĺňa svoju prorockú misiu. Treba dbať nielen na práva osôb, ale aj ich hlbších potrieb: „V skutočnosti nestačí len brániť práva ľudí, ale je potrebné pracovať aj na uspokojovaní ich existenčných potrieb v ich rôznych dimenziách, telesnej, psychickej, sociálnej a duchovnej. Každý muž a každá žena, nech sa nachádzajú v akomkoľvek stave, sú v skutočnosti nositeľmi nielen práv, ktoré musia byť uznané a garantované, ale aj ešte hlbších potrieb, ako je potreba spolupatričnosti, vzťahov a pestovania duchovného života až po prežívanie naplnenia a velebenie Pána za tento neopakovateľný a úžasný dar.“ Niet začlenenia, ak chýba bratstvo a vzájomné spoločenstvo. „Je našou povinnosťou zabezpečiť ľuďom so zdravotným postihnutím prístup do budov a na miesta stretnutí, komunikovať zrozumiteľným jazykom a prekonať fyzické bariéry i predsudky. To však nestačí“, „Je potrebné podporovať spiritualitu spoločenstva, aby sa každý človek cítil súčasťou celku, so svojou neopakovateľnou osobnosťou. Iba tak sa každý so svojimi obmedzeniami a darmi bude cítiť posmelený prispievať svojím dielom k dobru celej Cirkvi a spoločnosti.“ „Želám všetkým kresťanským komunitám, aby boli miestami, kde „spolupatričnosť“ a „začlenenie“ nezostanú len slovami používanými pri určitých príležitostiach, ale stanú sa cieľom bežnej pastoračnej činnosti. Takto môžeme byť dôveryhodní, keď hlásame, že Pán miluje všetkých, že je spásou pre všetkých a že všetkých pozýva k stolu života, nikoho nevynímajúc.

Magistérium krehkosti. Ak by sme mu načúvali, urobilo by naše spoločnosti ľudskejšími a bratskejšími a viedlo by každého z nás k pochopeniu, že šťastie je chlieb, ktorý nemožno jesť osamote. „Ako veľmi by nám uvedomenie si, že sa navzájom potrebujeme, pomohlo zmenšiť nevraživosť v medziľudských vzťahoch! A ako veľmi by nás uvedomie si, že ani národy sa nezachránia osamote, podnietilo k hľadaniu riešení nezmyselných konfliktov, ktoré zažívame.“ „Dnes chceme pamätať na utrpenie všetkých žien a mužov so zdravotným postihnutím, ktorí žijú vo vojnových situáciách, alebo tých, ktorí sa v dôsledku bojov ocitli v situácii zdravotného postihnutia. Koľko ľudí - na Ukrajine a v

iných vojnových oblastiach - zostáva uväznených na miestach, kde sa bojuje, a nemá ani len šancu utiecť? Treba im venovať osobitnú pozornosť a všemožne im uľahčovať prístup k humanitárnej pomoci.“ „Magistérium krehkosti je charizmou, ktorou vy - bratia a sestry s postihnutím - môžete obohatiť Cirkev: vaša prítomnosť môže prispieť k premene prostredí, v ktorých žijeme, urobiť ich ľudskejšími a prívetivejšími. Bez zraniteľnosti, bez hraníc, bez prekážok, ktoré treba prekonávať, by neexistovala skutočná ľudskosť. A práve preto sa teším, že synodálna cesta sa ukazuje ako vhodná príležitosť konečne počuť aj váš hlas (...).“ dokument pre kontinentálnu etapu synody hovorí, že mnohé miestne cirkvi poukazujú na istú formu diskriminácie, na nedostatok vhodných štruktúr a spôsobov sprevádzania osôb so zdravotným postihnutím. „Neexistuje „my“ a „oni“, ale jediné „my“, v ktorého centre je Ježiš Kristus, kde každý prináša svoje dary a svoje obmedzenia. Toto vedomie vychádza zo skutočnosti, že všetci sme súčasťou toho istého zraniteľného ľudstva, ktoré na seba prijal a ktoré posvätil Kristus“. Odpoveďou na nepochopenie a diskrimináciu sú ľudský kontakt a bratstvo: „To, čo rúca múry nepochopenia a prekonáva diskrimináciu, sú práve stretnutie a bratstvo; preto pevne dúfam, že každé kresťanské spoločenstvo sa otvorí prítomnosti sestier a bratov so zdravotným postihnutím a vždy im zaistí prijatie a plné začlenenie.“

Pápež František: katechéza o rozlišovaní

Ako rozpoznať pravú útechu? To je veľmi dôležitá otázka pre dobré rozlišovanie, aby sme sa pri hľadaní nášho pravého dobra nedali oklamať. Niektoré kritériá môžeme nájsť v úryvku z Duchovných cvičení sv. Ignáca z Loyoly: „Veľmi si musíme všímať priebeh myšlienok, a ak je ich začiatok, stred aj koniec ako celok dobrý a smeruje v plnej miere k dobru, je to znamením dobrého anjela. Ale ak niekto v priebehu myšlienok skončí v nejakej zlej alebo rozptyľujúcej, alebo menej dobrej veci, než si duša predtým zaumienila vykonať, alebo ak je duša oslabená alebo znepokojená, alebo rozrušená tým, že ju to oberá o pokoj, vyrovnanosť a ticho, ktoré predtým mala, je to jasné znamenie postupovania zlého ducha“. Je to totiž pravda: existuje pravá útecha, ale sú tu aj také útechy, ktoré nie sú pravé. A preto treba dobre porozumieť priebehu útechy: aký je a kam ma privádza? Ak ma privádza k niečomu pomínuteľnému, nie je dobrá. Taká útecha nie je pravá, je takpovediac falošná. A toto sú cenné usmernenia, ktoré si zaslúžia krátky komentár. Čo znamená, že začiatok je nasmerovaný na dobro, ako hovorí sv. Ignác o dobrej úteche? mám myšlienku na modlitbu a všímam si, že ju sprevádza náklonnosť k Pánovi a bližnému, že nabáda k činom štedrosti, lásky: je to dobrý začiatok. Môže sa však stať, že táto myšlienka vznikne, aby som sa vyhol práci alebo úlohe, ktorá mi bola zverená: vždy, keď mám umyť riad alebo upratať dom, dostanem veľkú chuť začať sa modliť! Nestáva sa to, v kláštoroch? Ale modlitba nie je útek od vlastných povinností, naopak, je pomocou pri realizácii dobra, ktoré sme povolaní konať tu a teraz. Toľko ohľadom začiatku. Potom je tu stred. začiatok, stred i koniec musia byť dobré. Začiatkom je toto: mám chuť modliť sa, aby som neumýval riad - choď, poumývaj riad a potom sa choď modliť. Ďalej je tu stred, teda to, čo prichádza potom, to, čo nasleduje po tejto myšlienke. Zostaneme pri predchádzajúcom príklade. Ak sa začnem modliť a ako farizej v podobenstve mám tendenciu k samolúbosti a pohrdaniu druhými, možno s nevôľou a kyslou náladou, potom sú to znaky, že zlý duch použil túto myšlienku ako kľúč, aby vstúpil do môjho srdca a preniesol na mňa svoje cítenie. Ak sa idem modliť a príde mi na myseľ to známe farizejovo - „Ďakujem ti, Pane, že ja sa modlím, nie som ako ostatní ľudia, ktorí ťa nehľadajú, nemodlia sa“, tak tá modlitba dopadne zle. Tá útecha z modlenia

sa vyplýva z pocitu, že je človek pred Bohom ako páv. A toto je ten stred, ktorý nie je v poriadku. A potom je tu koniec: začiatok, stred a koniec. Koniec je niečo, s čím sme sa už stretli, a to - kam ma daná myšlienka vedie? Napríklad, kam ma privádza myšlienka modliť sa. Môže sa tu napríklad stať, že tvrdo pracujem na nejakom krásnom a hodnotnom diele, ale to ma tlačí k tomu, že sa prestávam modliť, lebo som zaneprázdnený toľkými vecami, som čoraz agresívnejší a nahnevanejší, mám pocit, že všetko závisí odo mňa, až strácam dôveru v Boha. Tu zjavne pôsobí zlý duch. Začnem sa modliť, potom v modlitbe sa cítim všemohúcim, že všetko musím mať pod palcom, pretože ja som ten jediný, tá jediná, čo vie veci posunúť vpred: tu zjavne nie je dobrý duch. Takže, preverme si dôkladne priebeh našich pocitov - a priebeh dobrých pocitov, útechy, vo chvíli, keď máme chuť niečo robiť. Aký je začiatok, aký je stred a aký je koniec. Štýl nepriateľa, diabla, je taký, že sa prezentuje ľstivým, maskovaným spôsobom. Začína tým, čo je nášmu srdcu najdrahšie, a potom nás postupne priťahuje k sebe. Zlo vstupuje potajomky, bez toho, aby si to človek uvedomoval. A časom sa z jemnosti stane drsnosť. Táto myšlienka sa ukáže taká, aká v skutočnosti je. Tu vidno dôležitosť tohto trepezlivého, ale nevyhnutného skúmania pôvodu a pravdivosti svojich myšlienok; je to výzva učiť sa zo skúseností, z toho, čo sa nám prihodí, aby sme neopakovali tie isté chyby. Čím viac sa poznáme, tým viac vycítíme, kadiaľ do nás vstupuje zlý duch, jeho „prístupové heslá“, vstupné dvere do nášho srdca, to, v ktorých bodoch sme citlivejší, aby sme im v budúcnosti venovali pozornosť. Každý z nás má citlivejšie miesta, slabšie miesta svojej osobnosti: a tade vchádza zlý duch a vedie nás či už na nesprávnu cestu, alebo nás odvádza od skutočnej dobrej cesty. Idem sa modliť, ale odvedie ma od modlitby. A toto nám treba konať: tak dôležité každodenné spytovanie svedomia. Prv než ukončíme deň sa trochu zastaviť. Čo sa udialo? Nie v novinách, nie v živote: čo sa udialo v mojom srdci? Bolo moje srdce pozorné? Podrástlo? Bola to cesta, po ktorej sa prehnalo čokoľvek, bez to, aby som si to uvedomil? Čo sa udialo v mojom srdci? A toto spytovanie je dôležité, je to drahocenná námaha späťne si z určitého uhla pohľadu prejsť to, čo sme prežili. Všimáť si to, čo sa nám prihodí je dôležité, je to znamenie, že Božia milosť v nás pracuje a pomáha nám rásť v slobode a uvedomení. My nie sme sami: je s nami Duch Svätý. Všimajme si, ako sa veci diali. Pravá útecha je istým druhom potvrdenia, že robíme to, čo od nás chce Boh, že kráčame po jeho cestách, teda po cestách života, radosti a pokoja. Rozlišovanie sa v skutočnosti neupriamuje čisto na možné dobro alebo na čo najväčšie možné dobro, ale na to, čo je dobrom pre mňa tu a teraz: to je to, v čom som povolaný rásť, stanoviac hranice iným ponukám, lákavým, ale nereálnym, aby som sa nedal oklamať pri hľadaní pravého dobra. Bratia a sestry, potrebujeme porozumieť, pokročiť v porozumení tomu, čo sa odohráva v našom srdci. A preto sa tu žiada spytovanie svedomia, aby sme si všimli, čo sa dnes udialo. „Dnes som sa tam rozčúlil, nespravil som to a to...“ – ale prečo? Za tým „prečo“ je hľadanie koreňa týchto pochybení. „Nuž, dnes som bol radostný, ale zaťažko mi padlo, keď bolo treba pomôcť tým ľuďom, no nakoniec som sa cítil naplnený, pocítil som naplnenie z tej pomoci“: a tu je Duch Svätý. Naučiť sa čítať v knihe nášho srdca, čo sa udialo v priebehu dňa. Robte to, len dve minúty, ale urobí vám to dobre, to vám zaručujem.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Šcerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz

Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.